26/03/2024

Α’ Χαιρετισμοί στον Καθεδρικό Ιερό Ναό Αποστόλου Παύλου Κορίνθου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κορίνθου, Σικυώνος, Ζεμενού, Ταρσού και Πολυφέγγους

Στον Καθεδρικό Ιερό Ναό του Αποστόλου Παύλου Κορίνθου τέλεσε την Παρασκευή, 22 Μαρτίου 2024, την Ακολουθία των Α’ Χαιρετισμών ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Κεγχρεών κ. Αγάπιος, πλαισιούμενος από τον Αιδεσ. Πρωτοπρεσβύτερο π. Παναγιώτη Μαυραγάνη, Πρόεδρο του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου του Ιερού Ναού, και τον Διάκονο π. Χρήστο Χίλια.

Στην ομιλία του ο Θεοφιλέστατος Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Μητροπόλεώς Κορίνθου δι᾽ ολίγων αναφέρθηκε στην μεγάλη εορτή του Ευαγγελισμού, ως εορτή και ημέρα χαράς, επεξηγώντας τους λόγους «της χαράς» για την συγκεκριμένη εορτή και δίκην «προεορτίων» και «μεθεορτίων» ύμνων αυτής, όπως συνηθίζεται για τις Δεσποτικές και Θεομητορικές εορτές της Πίστεώς μας, στις Ακολουθίες των Χαιρετισμών της Μεγάλης Τεσσαρακοστής κατά τις Παρασκευές των πρώτων τεσσάρων κατά σειρά εβδομάδων των Αγίων Νηστειών, εστιάζοντας στο Ευαγγελικό ανάγνωσμα της Παρασκευής εκ των Παννυχίδων της Α’ Εβδομάδος

των Νηστειών.

Τόνισε ιδιαιτέρως του Κυριακούς λόγους˙ «*Ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή* » (Ἰω. ιε’, 1), αναφέρων ότι στην Παλαιά Διαθήκη εγκωμιάζεται η Σοφία ως άμπελος «*βλαστήσασα χάριν καί τά ἄνθη της καρπός δόξης και πλούτου* » (Σοφ. Σειράχ κδ’, 17) και ο Χριστός, η ενυπόστατος Σοφία, ως «άμπελος», βλαστάνει την θεία χάρη και τα άνθη Του παράγουν θεία δόξα και θείο πλούτο στους ανθρώπους που είναι συνδεδεμένοι μαζί Του όπως «τα κλήματα».

«*Ὁ μένων ἐν ἐμοί, κἀγώ ἐν αὐτῷ, οὗτος φέρει καρπόν πολύν, ὅτι χωρίς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν*» (ἐνθ. ἀνωτ. στιχ. 5), μόνον η σύνδεση με τον Χριστό αξιολογεί και αξιοποιεί τον άνθρωπο, γιατί ο άνθρωπος που δεν συνδέεται με τον Χριστό «φέρει μεν καρπούς» αλλά οι «καρποί» αυτοί είναι εις θάνατον και όχι «καρποί» εις ζωήν. Πολλά μπορεί να κάνει ο άνθρωπος χωρίς Χριστό. Όλα αυτά τα πολλά όμως είναι τελικά «ουδέν», εφ᾽ όσον δεν έχουν αναφορά στην Βασιλεία Του, της οποίας «*οὐκ ἔσται τέλος*» (Λουκ. α’, 33). Η αποκοπή του ανθρώπου από το σώμα της αμπέλου, που είναι ο Χριστός, έχει οδυνηρή εξέλιξη καθότι έπεται η ξήρανση και η τελική κατάληξη είναι ο αφανισμός˙ «*καί εἰς πῦρ βάλλουσι, καί καίεται*» (ἐνθ. ἀνωτ. στιχ. 6), αφού κατά τον Απόστολό μας˙ «*ἑκάστου τὸ ἔργον ὁποῖόν ἐστι τὸ πῦρ δοκιμάσει*» (Α’ Κορ. γ’, 13).

Προϋπόθεση να εισακουσθεί η προσευχή μας αποτελεί η σύνδεσή μας με τον Χριστό, τα δε «ρήματά» Του, οι λόγοι Του, να μείνουν στη ζωή μας «ως θησαυρός της καρδιάς μας και κατεύθυνσις εις την ζωήν μας». Η προσευχή μας, σύμφωνα με το κριτήριο του αληθινού αιτήματος που έθεσε ο Κύριος και που είναι η φανέρωση της Βασιλείας του Θεού (Ματθ. στ’, 33), επιβάλλεται να μην έχει καιροσκοπικό ή ιδιοτελές περιεχόμενο αλλά να σχετίζεται με τον δοξασμό του Χριστού για να θυμηθούμε και τους λόγους του παπα-Τύχωνος του Αγιορείτου˙ «... Κύριε ἐλέησον μία δραχμή, δόξα σοι ὁ Θεός μία λίρα»!

Κλείνοντας την ομιλία του ο Θεοφιλέστατος μετέφερε στο εκκλησίασμα τις ευχές του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κορίνθου κ. Διονυσίου, ώστε η σύνδεσή μας με τον Χριστό, κατά την εικόνα της αμπέλου, να είναι μόνιμη, παραγωγική με πολλούς και καλούς καρπούς και το υπόλοιπο της Αγίας Τεσσαρακοστής ειρηνικό και απείραστο.

Περισσότερες φωτογραφίες: